

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UNIVERSITEITS

90000

BLINDEMANNETJE,

K L U C H T S R E L.

Gevolgd na het Fransche van den Heer

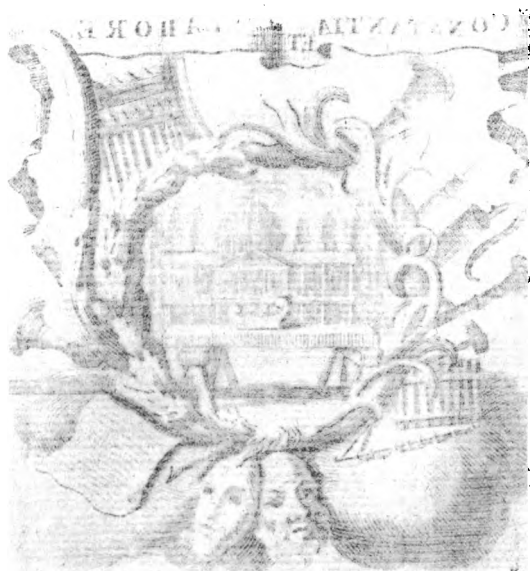
D A N C O U R T.

Te A M S T E L D A M,

By IZAAK DUIM, op den Cingel, tusſchen de Waſſer
moesgracht, en de Drie-Koningſtraat, 1755.

C O P Y E

V A N D E

P R I V I L E G I E.

DE Staten van Holland en Westvriesland doen te weeten : also ons te kennen is gegeven by de Regenten van het Wees-en Oude Mannenhuys der Stad Amsterdam , en in die qualiteiten te samen Eygenaars, mitsgaders Regenten van den Schouwburg aldaar ; dat zy Supplianten , eenige Jaaren hebben gejouificeert van 't Oſtroy by ons den 27 May van den Jaare 1728. als meede van de prolongatie van dien den 6 December 1742. aan de Supplianten verleent , waar by wy aan de Supplianten goedgunstiglyk hadden geacordeert en geotroyeert , om nog voor den tyd van vyftien agter een volgende Jaaren , de Werken , die ten dienſte van het Toneel reets waren gedrukt , en van tyd tot tyd nog verder in het licht gebragt , en ten Toonele gevoert zouden mogen werden , alleen te mogen drukken , doen drukken , uitgeeven en verkopen , dat de Jaaren , by de voorſz. prolongatie van 't gemelde Oſtroy of Privilegie vervat op den 6 December van deezen Jaare 1757. ſtand te expiroeren ; en dewyl zy Supplianten ten meesſten dienſte van de Schouwburg , (waar van hunne reſpective Godshuizen onder anders meede moeten worden geſuſtenteert , de voornoemde Werken , zo van Treurſpellen , Blyſpellen , Klugten , als anders , die reets gedrukt , en ten Tonele gevoert zyn , of in het toekomende gedrukt , en ten Tonele geroest zouden moogen weeden , gaarne alleen , gelyk voorheen , zouden blyven drukken , doen drukken , uitgeeven en verkopen , ten einde deſſelve Werken , door het nadrukken van anderen , haer luiker , zoo in taale als ſpeikoneſt , niet mogten komen te verliezen , en dewyle haer Supplianten zulks na de expiratie vande voornoemde prolongatie van 't voorſz. Oſtroy , niet gepermitteert was ; zoo hoorden de Supplianten haer tot Ons , reverentelyk verzoekende ; dat Wy aan de Supplianten , in haer voorſz. qualiteyt , geliefden te verleenen prolongatie van het voorſz. Oſtroy , om de voorſz. Werken , zoo van Treurſpellen , Blyſpellen , Klugten , als anders , reets gemaakt , en ten Tonele gevoert , of als nog in het licht te brengen , en ten Tonele te voeren , nog voor den tyd van vyftien eerſtkomende , en agter een volgende Jaaren , alleen te mogen drukken , en verkoopen , of te doen drukken , en verkopen , met verbod aan alle anderen op zekere hooge Pene by Ons daar tegens te ſtatueren , daarvan te verloopen Oſtroy in ſedma ; ZO is 't dat Wy de Zaake ende 't voorſz. verzoek overgemerkt hebbende , ende genegen wezende , ter beede van de Supplianten , als Onze regte Weetſchap , Souveraine magt en authoriteit , deſelve Supplianten geconſenteert , geacordeert en geotroyeert hebben , conſenteeren ,

accorderen ende oſtroyeren haar by deeze, dat zy, geduurende den tyd van nog Vyftien eerſt achter een volgende Jaaren, de voorſz. Werken, indaarvoegen, als zulks by de Supplianten is verzogt, en hier vooren uitgedrukt ſtaat, binnen den voorſz. Onzen Lande alleen zullen mogen drukken, doen drukken, uitgeeven ende verkopen, verbiedende daaromme alle en een iegelyken de voorſz. Werken, in 't geheel ofte ten deele te drukken, na te drukken, te doen nadrukken, te verhandelen, of te verkoopen, ofte elders nagedrukt, binnen den zelve Onzen Lande te brengen, uit te geven ofte te verhandelen en verkoopen, op de verbeurte van alle de nagedrukte, ingebragte, verhandelde of verkogte Exemplaren, ende een boete van drie duyzend guldens daar en boven, te verbeuren, te Appliceren een derde part voor den Officier, die de Calange doen zal, een derde part voor de Armen der plaatſen daar het Caſus voorvallen zal, ende het reſteerende derde part voor de Supplianten, en ditzelkens zo meenigmaal als dezelve zullen worden agterhaalt, alles in dien verſtande, dat Wy de Supplianten met dezen Onzen Oſtroye alleen willende gratificeeren tot verhoedinge van hunne ſchade door het nadrukken van de voorſz. Werken, daar door in genigen deele verſtaan den innehouden van dien te autoriferen, ofte, te advougren, en veel min, dezelve, onder onze protectie en beſcherminge, eenig meerder Credit, aanſien, of reputatie te geeven, nemaar de Supplianten in cas daarinne iets onbehoorlyks zoude inſluëren, alle het zelve tot hunnen laſte zullen gehouden wezen te verantwoorden, tot dien einde wel expreſſelyk begeerende, dat byaldien zy dezen onzen Oſtroye voor dezelve Werken zullen willen ſtellen, daar van geene geabbreviceerde of gecontraheerde mentie zullen mogen maken, nemaar gehouden wezen, het zelve Oſtroy in 't geheel, en zonder eenige omiffie, daar voort te drukken, ofte te doen drukken, en dat zy gehouden zullen zyn, een Exemplaar van de voorſz. Werken, op Groot Papier, gebonden en wel geconditioneert, te brengen in de Bibliotheek van onze Univerſiteyt te Leyden, binnen den tyd van zes weeken, na dat de Supplianten dezelve Werken zullen hebben beginnen uit te geeven, opleen boete van zes hondert gulden, na expiratie der voorſz. zes Weeken, by de Supplianten te verbeuren ten behoeve van de Nederduitſe Armen van de plaats alwaar de Supplianten wonen, en voorts op poene van met 'er daad verſteeken te zyn van het effect van deezen Oſtroye, dat ook de Supplianten, ſchoon by het ingaan van dit Oſtroy een Exemplaar geleverd hebbende aan de voorſz. Onſe Bibliotheek, by zoo verre zy geduurende den tyd van dit Oſtroy dezelve Werken zouden willen herdrukken met eenige Obſervatien, Noten, Vermeerderingen, Veranderingen, Correſtien, of anders, hoe genaamt, of ook in een ander formaat, gehouden zullen zyn wederom een ander Exemplaar van dezelve Werken, geconditioneert als vooren te brengen in de voorſz. Bibliotheek, binnen den zelve tyd, en op de boeten en poenaliteit, als vooren. En ten einde de Supplianten deezen onzen Contentje ende Oſtroye mogen genieten als naar behooren, laſten wy allen en een iegelyken, dien het aangaan mag, dat zy de Supplianten van den inhoude van dezen doen, laſten en gedogen, ruſtelyk, vredelyk en volkomentlyk genieten en gebruiken,

604

cesseerende alle belet ter contrarie. Gedaan in den Hage, onder onzen Grooten Zegele, hier aan doen hangen op den agtsten November, in 't Jaar onzes Heeren en Zaligmakers duizend zevenhonderd-zeven-en-vyftig.

P. S T Y N.

Ter Ordonnantie van de Staaten,

C. BOET.

Lager stond,

Aan de Supplianten zyn, nevens dit Ofsroy, ter hand gestelt by Extract Authenticq, haar Ed. G^h Mog. Resolutien van den 28. Juny 1715, en 30. April, 1728, ten einde om zig daar nate reguleeren.

De REGENTEN van het WEES- en OUDE MANNENHUIS hebben in hunne voorsz. qualiteit, het Recht der bovenstaande Privilegie, alleen voor den tegenwoordigen druk, van BLINDEMANNETJE; *Kluchtspel*; vergund aan IZAAK DUIM.

In Amsteldam, den 9^{den} July, 1765.

Ant. Bornefeld

VERTOONERS.

WARNAR, Voogd van Alida,

GERBRICH, Meutje van Warnar,

ALIDA.

KLAASJE, Verloofd aan Teunis,

TEUNIS, Tuinman van Warnar,

KAREL, Minnaar van Alida,

FLIP, Knecht van Karel.

DE SCHOUT, Neef van Warnar,

SPEELLIEDEN, Boeren en Boerinnen.

Het Tooneel is voor de Hofstede van Warnar.

B L I N.

BLINDEMANNETJE,

K L U C H T S P E L.

E E R S T E T O O N E E L.

WARNAR, TEUNIS.

TEUNIS.

Uebintal koddig in je doen, myn Heer : men mag
je kwalyk zien of spreken,
Je komt 's avonds op je Hofsteê en 's anderen
daags voort, dat 's een kluchtig teeken.

WARNAR.

(van hier,

Neen, Teunis, ik ga van daag niet, ik ga maar een halfuur
Om myn Neef de Schout te spreken over een zaak, daar
gy, op uw manier,
My ook dienst in zult kunnen doen.

TEUNIS.

Hoor, is 't om iemand een pots te spelen,
Of schoon ik de Schout niet ben, ik ken zo wel kwaad
doen als hy, als ze niet met u heulen.

WARNAR.

Daar twyfel ik niet aan.

TEUNIS.

Nu blyf je buiten twyfel dan eenige tyd op 't land;
Ik loof dat je 'er niet gebleeven zyt sedert myn Pleuntje en
jou Wyf geraakt zinnen an een kant.

WARNAR.

Zo is 't Teunis, want haar dood heeft my veel moeite na-
gelaaten.

TEUNIS.

O! 't was een Vrouw der Vrouwen.

A 4

Elk

BLINDEMANNETJE,

Elk was gaaren by 'er, zy was altyd vrolyk, en wist elk ien te onderhouden.

Ik wou je 't ezien had als zy met 'er vrienden hier was, die, buiten twyfel de uwen ook zyn:

Want zy dronken zo dikwils je gezondheid... Myn doo Pleuntje, dat weetje wel was een Zwyn,

Zei dikwils teugens me, dat het niet uit een goed hart kwam, en dat ze maar om je lachten;

En om dat zy dat altyd deden als ze ruim half vol waaren, zie zo ben ik ook half van die gedachten.

WARNAR.

Zwyg daar van. Zie Teunis, alle gedaane zaaken die verby zyn laat ik voor gedaan.

En ik neem het tegenwoordige te baat; en ik ben iemant die de rust bemind, en veel over my laat gaan.

Ook heb ik een Vrouw aangezien als een noodzaakelyk kwaad, en een ding zonder welk men niet kan leeven,

En die men goed of kwaad neemen moet, en de dingen gebruiken zo als die zyn gegeven.

TEUNIS.

Dat is treffelyk gesproken; maar die Juffrouw Alida, die gy met u uit den Haag hebt gebrocht,

Is dat niet een klein Noodzaakelyk kwaadje? is het zo niet, zo heb ik kwalyk gedacht.

WARNAR.

Dat Jonge ding dat by myn Meutje is? hebt gy ze voorheen niet gezien? Neen, dat kan niet zyn voor dezen:

Want toen lei ze noch School: dat mooie Meisje heeft lang onder myn Voogdyschap moeten wezen.

Maar in plaats van haar Voogd te blyven zal ik haar Man worden. Maar dat jonge Boerinetje, zeg het my,

Daar ik u in de Stal mee zag stoeijen? wie is dat?

TEUNIS.

Klaasje, myn Heer?

WARNAR.

Ja Klaasje dan, en gy.

TEU-

TEUNIS.

Dat is een Noodzaakelyk kwaad, daar ik meê trouwen zel.

WARNAR.

Wat je zegt!

TEUNIS.

Ik ken het niet langer te zwygen.

Wy zyn an mekaar verloofd, en dat's aartig ook, door jou zal ik een Juffrouw, en door my zel je een Tuinvrouw

WARNAR.

(krygen.

Gy hebt gelyk, ik ben daar bly meê, dat zal Alida een goed gezelschap zyn op 't Land.

Zy zyn omtrent even oud, ze kunnen wel spulletjes zamen speulen: ook ben ik van dat verstand,

Dat men de Jonkheid bezigheid moet verschaffen, om haar zo van andere af te trekken.

TEUNIS.

Vast, de Jonkheid moet altyd wat doen.

WARNAR.

Geloofje wel, hoe oud dat ik ben, het my een vermaak kan verstreken,

Dat ik dikwils met haar Blindemannetje uren lang speel, en dat haar dit behaagd,

Byzonder als ik Blindemannetje ben, dan lacht ze, dan springt ze: ô! je zou nieuw toekyken als ge't zaagt.

TEUNIS.

Dat geloof ik wel. Want de Meisjes en de Wyven zal het nooit niet verveelen;

Maar vol Vreugd zyn, als zy haar Voogden of Mans voor Blindemannetje zien speelen.

En ik geloof vast dat myn overleden Wyf met my daarom zo zeer was te vreên.

Evenwel ik hield 'er niet van: want het heugd me noch, 't was op een Kermis, niet lang eleên,

Dat ik met me Wyf en een vyf zes andere het speulden, en myn oogen waaren zo niet gebonden,

Of ik zag de jonge Jaap Zouwe, nam me wyf om den hals, ô! docht ik, het zel hier honden.

A f

WAR.

WARNAR.

Wel?

TEUNIS.

Wel ik gaf hem een voet in 't gat, en zei; kom an, pakje hier voort van daan.

WARNAR.

Dat was goed.

TEUNIS.

ô! Ik versta geen Gekken met dat spulletje: ook is het voor elk één niet, dat ken je wel verstaan.

WARNAR.

Vast, men moet weeten met wie men speuld.

TEUNIS.

Dat mien ik ook. Wanneer trouw je toch? Klaasje en ik zellen dan in den rang komen.

WARNAR.

Dat hoeft niet. Want het voornemen om hier te trouwen

TEUNIS. (is al genomen.

Dat komt goed. Dan zelle we ook trouwen op die tyd, en de Bruiloft houwen, dat spaard me dan zo veel geld.

WARNAR.

Hoor Teunis, ik zal geen Bruiloft houwen, ik hou van al dien omslag niet, noch al dat geweld.

TEUNIS.

Hoe! trouwen zonder Bruiloft? dat is kool zonder vet: ô! ik zie wel, je Wyf heeft je zo weeten te maaken.

WARNAR.

Je verstaat me niet, Teunis, ik heb myn reden daar toe.

Hoor, zy heeft een Vryer, en om in alle zaaken Kort te gaan, 't is een Kapitein die Karel hiet, en die is nu in zyn Garnizoen.

Zo hy hier kwam, kon hy moogelyk wat verhindering brouwen, en daarom meen ik het zo stil maar te doen.

TEUNIS.

Is het zo gelegen, die Kapiteins zyn raar, ze weeten de Meisjes al te met zo te krygen.

WAR-

WARNAR.

Vast. En of hy hier al niet was, men moet het stilhouwen.

TEUNIS.

Weest daar niet bezorgd veur, ik ken wel zwygen.

WARNAR.

Ik vertrouw myn Meentje niet, ik vrees ze zal 't de Kapitein laten wooten, en ik beveel je voor al

Naauw op alles te letten, en my te zeggen wat 'er om gaat.

TEUNIS.

Laat me begaan. Dat is voor my niemendal.

Maar daar komt je Meentje,

WARNAR.

Ik vrees ze zal my ophouwen, en dat ik dan myn Neef de Schout niet zal vinden.

Ga, leg de Zaal op myn Paard, ik kom je aanstonds by : of wil het maar aan de Staldeur vast binden.

T W E E D E T O O N E E L.

GERBRICH, WARNAR.

Hoe! jy hier noch Neef?

GERBRICH.

WARNAR.

Als gy ziet Meu : ik had Teunis wat te bevelen, en zo is de tyd vergaan.

GERBRICH.

Gy sprakt hem licht over je Huuwlyk? hy is een verstandig Man: o! dat zel wel beslaan.

WARNAR.

Ik heb het noch niet bezogt; maar Meu zo je me geloven wilt, hy heeft ons geslacht al veel dienst bewezen.

GERBRICH.

Ai zwyg maar van hem, hy is een goede Praatvaar; maar meend gy Alida tot uw Vrouw te belezen?

WARNAR.

Waarom niet tot myn Vrouw?

GER-

12 BLINDEMANNETJE,

GERBRICH.

Jou Vrouw, Neef? jouw Vrouw? heugd het je niet
wat van jou en je overleden Vrouw is gedaan?
Heb je met haar het huwelyk van Alida en Karel, die van
een Jaaren en Conditie zyn, niet toegestaan?

WARNAR.

Ja Meutje, ik heb ze aan Karel verlooft, met toestaan van
myn Vrouw, by haar leeven,
En nu die dood is, zult gy het niet kwalyk vinden dat ik
geen beter Man aan haar als my zelf kan geeven.

GERBRICH.

Doet het dan, Neef, doet het dan, zo zelve wat schoons
doen: voor my ik wil me daar niet in steeken: ik ga
van hier,

Ik kan heur niet zien klagen of kryten: dat onnozel Meisje
durft niet zeggen dat zy denkt, en die manier

Staat me kwaalyk aan: ik heb heur daar binnen gelaaten met
een Boerinnetje van heur Jaaren,

En moogelyk zel zy aan die haar hart recht uitspreken, en
meer als aan my openbaaten.

Maar je zult bevinden Neef, dat niemant bedroefd is die
de Bruid is, als ze trouwd die ze bemind.

WARNAR.

Hoor, laaten we maar getrouwd zyn, de rest zel komen als 't

GERBRICH. (wil, Meutje.

Zo jy je maar niet verzint.

Die verandering zel licht te vroeg komen, ook hoeft men
geen toveren te kennen om uit te leggen,

Wat de Mans worden die een Vrouw teugens 'er zin trouwen,
de tyd kan dat zeer gemakkelyk zeggen.

WARNAR.

Die risico zal ik loopen. Meutje, ik heb u zelf wel hooren
zeggen, dat myn Oom u ook tegens uw zin heeft ge-
trouwd;

En daarom stel ik dat het geslachts schuld te zyn, en ik voor
my, ik zal maken dat het my niet berouwd.

GER.

GERBRICH.

Lacht 'er niet meê, Neef, zy lachchen niet al na die 'er voor lachchen, de zaak is zo licht niet, geloof maar myn reden.

DERDE TOONEEL.

WARNAR, GERBRICH, KLAASJE.

Och! Juffrouw kom me te hulp.

GERBRICH.

Wat is 'er te doen?

KLAASJE.

Och! help me ze teugen houwen.

WARNAR.

Wie is 'er zo te onvreden?

KLAASJE.

Juffrouw Alida, ik vrees dat zy zich verdoen wil, ze wil in de Put springen.

GERBRICH.

In de Put springen? zie je wel Neef.

KLAASJE.

Zy kermd, ze klaagd, ze huild, en ze raast.

WARNAR.

Waarom dat toch? heeft ze u niets gezeid?

KLAASJE.

Ja toch.

WARNAR.

Waarom of ze dat bedreef?

KLAASJE.

Waarom? ze wil liever sterven als met zulk een Beest, zulk een Nar, zulk een leelyk figuur trouwen.

GERBRICH.

Zie je wel Neef?

KLAASJE.

Hoe! Juffrouw, is dat je Neef daar ze van spreekt? zo wil het my ten besten houwen.

WAR-

W A R N A R .

Wat zeg je van my?

K L A A S J E .

Dat ik zeg kan wel waar zyn, myn Heer, want zy zeid,
en ik geloof het waar is, dat ze u niet bemind.

W A R N A R .

Die jonge Pry. En waarom bemind ze me niet?

K L A A S J E .

Wel daarom, myn Heer, dat ze in uniets behaaghe-
lyks vind.

Noch meer, wil je dat ik het zeggen zel? ik geloof ze
mind een ander.

W A R N A R .

Een ander als my beminnen! wie zou dat wezen?

G E R B R I C H .

Zie je wel Neef.

K L A A S J E .

Hoe! Juffrouw? twyfelt hy daar an?

W A R N A R .

Ja, daar twyfel ik an.

K L A A S J E .

Daar ken ik je van geneezen.

W A R N A R .

Wie zou gelooven dat het waar is?

K L A A S J E .

Ik heb 't gehoord en gezien.

W A R N A R .

Wat hebt gy gezien? en wat heeft men u gezeid?

K L A A S J E .

Wees niet onverduldig, ik zal 't je zeggen, maar je moet
niet kwaad worden.

W A R N A R .

Neen, neen, geef my maar bescheid.

K L A A S J E .

Zo als je gisteren avond hier kwam, was hier een mooy
jong Heer, die hier gisteren morgen is gekomen.

W A R .

WARNAR.

Een jong Heer?

KLAASJE.

Gy kent hem licht niet, hy is een goede kennis van
Juffrouw Alida, en die zy ook verwachtte
zonder schroomen.

En dat waart gy niet.

GERBRICH.

Zie je wel Neef?

WARNAR.

Wel, Meentje, men moet dat navorschen, en
zoeken wie die is.

KLAASJE.

Ja, je hebt goed zoeken zeg ik 'er tougen, jy zelt hem niet
vinden, hy is al weg, dat is mis.

WARNAR.

Hoe! vertrokken? hebben ze malkander gezien, en...

KLAASJE.

Ja, ze hebben malkaar zien en gesproken.

WARNAR.

Hoe! samen gesproken?

KLAASJE.

Ja vast, ik weet van de moord, en al wat edaan is, is
door my zo bestooken.

WARNAR.

Hoe door u bestooken? weet je wel onbeschaamde...

KLAASJE.

Hoor, luister na myn reden, ik weet van de Prins
geen kwaad.

Die jongen Heer heeft my gebeden om maar twee woord-
jes met die Juffrouw te spreken, die met u gekomen
is, dat je 't verstaet.

Zo haast als zy kwam gaf ik hem een teken; zy aanstonds
my ook, ik begon verder, en zo ging men 't overleggen.

En hoewel ze my niet kenden, volgden ze me, en ook het
zy alles begreepen wat dat men het willen zeggen.

GER-

16. B L I N D E M A N N E T J E,

GERBRICH.

Zie je wel Neef? en zult gy evenwel wagen dat jong Meisje te trouwen, hoewel tengen heur zin?

WARNAR.

Of ik ze trouwen zal, dat is tegenwoordig de tyd niet om te zeggen, vervolg gy maar, en waar liet gy hem in?

KLAASJE.

Ik had hem in de Zaal gelaaten, en daar brocht ik de Juffrouw, nauwelyks hadden ze vier woorden met horten en stooten,

Hiel gealtereerd esproken, of men hoorden u an koomen, en doe hebben we die Heer in de kleerkas eslooten,

Daar hy bleef zo lang als gy at, en hy is niet vertrokken als toen men Blindemannetje speulden, en doe gy dat waard.

WARNAR.

Heeft zy daarom daar zulk een lust toe?

KLAASJE.

O! die Haagse Juffers hebben meer verstand als de Boerinnen: zeg is dat niet wel eklaard?

GERBRICH.

Zie je wel, Neef, dat gy haar maar ten spot strekt?

KLAASJE.

Och! ik ben onnozel, ik wou wel dat ik 't maar in bedenken had ekregen,

Toen Teunis an my verloofd wierd, kwam de arme Krelis Janfen om me te spreken, en het wel vier en twintig uren in de Baktrog gelegen,

Terwyl elk aan Tafel was, en hy docht niet anders of hy zou daar in smooren; maar had ik zo veel verstand als Juffrouw Alida gehad...

GERBRICH.

Ga na heur toe Klaasje, ik zal je daadlyk by komen, onder tusfen zo moet gy alles maken dat...

KLAASJE.

Ze zel nergens na hooren Juffrouw, als na den jongen Heer, of ook wel na den ouden, als hy beloofd haar niet te trouwen.

WAR-

W A R N A R.

Ga weg, zeg ik, en wacht u weer in zulke dingen te steeken,
of ik zel Teunis die historie van de Baktrog ontvouwen.

K L A A S J E.

Wel was dat zulk een zaak? ik wou dat hy 't al wist: want ik
bemin hem waarlyk haast zo weinig als men u hier doet.

V I E R D E T O O N E E L.

W A R N A R, G E R B R I C H.

Zie je wel, Neef? G E R B R I C H.

W A R N A R.
Wel, zie je wel, Meutje?

G E R B R I C H.
Ben je noch gerezolveerd?

W A R N A R.
Vast.

G E R B R I C H.
Een Meisje te trouwen dat u niet mind, is dat goed?

W A R N A R.
Goed of niet goed, laat zy beminnen wie ze wil, ik begeer
dat zy met niemant als my zal paaren.

G E R B R I C H.
Wat reden hebt gy daar toe?

W A R N A R.
Redenen die zeer sterk zyn.

G E R B R I C H.
Wel wat voor of die toch wezen mogen, wil me
die verklaren?

W A R N A R.
Waarom niet. Gy weet dat zy twaalf Jaar onder myn
Voogdyschap is geweest, en haar effekten en de myne
zyn zo door een verward,
Dat het my veel moeite zou geeven die te scheijen, en
B trouw

18 **BLINDE MANNETJE,**

trouw ik haar, zo doe ik aan my zelf rekening, is dat geen groote reden?

GERBRICH.

Ja, en ook zeer hard.

WARNAR.

't Kontrakt van 't Huwelyk kan een Kwitantie strekken, en ik wou met al die geld van my hebben moeten op die manier wel trouwen.

GERBRICH.

Maar was een zachter wys niet de beste?

WARNAR.

Op de zachtste wys of niet, het zal geschieden, en om alle achterklap te schouwen,
Dat my kon doen verwyten, dat ik dit klein Kreatuur als gedwongen had, verleid of verstrikt,
Zo zal ik daar myn Neef de Schout van spreken, dat die een Huwelykskontrakt opsteld dat in order is geschikt.

Ga in huis, Meutje: mag ik je bidden hou het oog op haar en dat Boerinnetje, en ook wat tekens dat zy geeven.

GERBRICH.

Ik wil je wel belooven dat ik geen Blindemannetje speulen zal.

WARNAR.

Ik zal haast weeten wie die jongen Heer is, zo hy in 't Dorpin 't verborgen mogt zyn gebleeven.
Ondertusfen, Meutje, moeten we Alida wat plezier aandoen, met dansen met speelen of met gezang,
En haar verhinderen die kwade gedachten te voeden van dat ik haar tegen haar wil trouwen, want haar te trouwen besloot ik al lang.

GERBRICH.

Gy zult moeiten hebben om daar toe te komen.

WARNAR.

Wat is daar aan. Laat al de Speelluien de Jongelui van 't Dorp zich gereed maaken

Te-

KLUCHTSPPEL. 19

Tegen dat ik weer kom: ik zal zo haast keeren als het my mogelyk is, en klaar ben met myn zaaken.

GERBRICH.

Behouwen reis, Neef. Wat een ouwe Gek! hy meent een Meisje van zefstien Jaar zo met wat Kinderspulletjes te paaijen: neen,

't Zyn de ooren noch het verstand niet die men met zulk soort niet moet vermaken; maar het hart. Maar is dat Flip niet? ja hy is 't, zo ik meen.

VYFDE TOONEEL.

GERBRICH, FLIP.

Mejuffer, ik ben 't zelf, en tot uw dienst.

GERBRICH.

Wel, wat doet gy toch hier?

FLIP.

Mejuffrouw, om u aan te treffen, en om u te spreken.

Ik ontmoetje, ik spreekje; zie daar is 't ook alles.

GERBRICH.

Je spreekt me, maar je zeid niemendal. Heeft uw Heer myn brief ontfangen, die ik hem schreef voor twee weeken?

FLIP.

Ja, Mejuffer, en hy is hier.

GERBRICH.

Hoe! Karel, is die hier?

FLIP.

Zedert gisteren morgen, en hy hadde eer gisteren Juffrouw Alida te zien.

GERBRICH.

Hoe! is hy 't dan die men in de Kleerkas sloot...

20 **BLINDEMANNETJE,**

FLIP.

Ja, terwyl Heer Warnar voor Blindemannetje speulden, en boven dien

Dat gy op een stoel zat en sliep.

GERBRICH.

Myn Neef denkt dat hy in zyn Garnizoen is, en wat meend hy te maken?

FLIP.

Al wat u belooft Meijuffer: hy verwacht uw bevel, en daar kom ik om.

GERBRICH.

Hy heeft wel gedaan hier te komen.

FLIP.

Niet al te wel, ik vrees het slecht staat met zyn zaken:

Want ik denk hy komt maar om zyn Vryfter te zien trouwen.

GERBRICH.

Ik moet hem spreken. Dat zal geenzins geschiën!
ô neen.

FLIP.

Hy moet u ook spreken.

GERBRICH.

Laat hem komen: myn Neef is niet hier, en wy zullen hem Blindemannetje doen speelen als hy komt, dat ik meen.

FLIP.

Daar komt myn Heer.

ZESDE TOONEEL.

GERBRICH, KAREL, FLIP.

KAREL.

Wat ben ik u verplicht, Meijuffer, voor uw brief, en de onderrigting die gy my hebt gegeven.

Maar

Maar ben ik spoedig genoeg gekomen om myn ongeluk te verhinderen? en heb ik hoop om dat te boven te stre-

GERBRICH. (ven?

Gy hebt gisteren met Alida gesproken: wat heeft ze gezeid?

KAREL.

Wy hebben daar geen tyd toe gehad.

GERBRICH.

Bemind zy u?

KAREL.

Ik heb reden om dat te gelooven.

FLIP

Mind zy u niet? ze haat Heer Warnar, zie dat is zeker, versta je dat?

GERBRICH.

Dat is zo; maar hy wil ze trouwen, dat is noch zekerder.

FLIP.

En wy zyn van voorneemen om hem dat te beletten.

KAREL.

Hoe zullen wy ze uit zyn macht krygen, Flip?

FLIP.

Men moet zien te maaken dat zy zich daar niet tegen zal zetten.

Voor eerst, zo Mejuffer haar een goede raad geeft: een goede raad brengt de Jeugd dikwils toteengoed end.

GERBRICH.

Wat raad kan ik haar geeven?

FLIP.

Kom, myn Heer, laten wy eens wat bedenken, en zien hoe verstandig gy bent.

Z E V E N D E T O O N E E L.

GERBRICH, KAREL, FLIP, TEUNIS.

DE drommel wat is de Kapitein verliefd op Alida, hy zel heer Warnar daar in de loef of steeken.

B 3

FLIP.

22 **BLINDE MANNETJE,**
FLIP.

Wel, myn Heer, heb je wat gevonden?

KAREL.

Niemendal.

FLIP.

Onnozelen bloed.

TEUNIS, ter zyden.

Hy miend dat hy in zyn Garnizoen is, maar
ik niet, Selleweeken,

Wat is het een zothed als men kwaad vertrouwend is en
verliefd.

FLIP.

En gy Mejuffer hebt gy niet...

GERBRICH.

Ik weet niet hoe ik 't beginnen zou.

FLIP.

O klein verstand.

TEUNIS, ter zyden.

Hoe! daar is het Meutje met twee Mannen, die lyken al
zo wat Kapiteinachtig, gelyk ik vast vertrouw.

FLIP.

Zoud gy zo wezen als het uw eigen zaak was?

GERBRICH.

Ik geloof ja.

FLIP.

Dat geloof ik niet, ik heb je tot noch toe daar niet
voor versleeten.

TEUNIS, ter zyden.

Ik moet het van wat nader by hooren.

FLIP.

Laat ons zien, zet u in de plaats van Juffrouw Alida.

GERBRICH.

Wel?

TEUNIS, ter zyden.

Zy spreken van Alida, en smeeden zo wat,
dat moest ik weeten.

FLIP.

FLIP.

Beeld u eens in van haar ouderdom te zyn.

GERBRICH.

Wel of ik wat ouwer ben, dat is licht...

FLIP.

O dan zelje het gemakkelĳk begrypen, en nu heb je 't al half verstaan.

TEUNIS, *ter zyden.*

Ja ik al meer als half, en ik moeteens net toekyken hoe dat al die dingetjes hier zellen gaan.

FLIP.

Verbeeld u Juffrouw Alida te zyn, en dat gy, gelyk als zy, niet meer hebt als vyftien of zestien Jaaren.

GERBRICH.

Ø! Ik was meer mans, als zy, in die tyd.

FLIP.

Die zeer krachtig van Heer Karel, die daar staat, bemind waard, en u zyn min kwam te openbaaren.

TEUNIS, *ter zyden.*

Apestaarten.

FLIP.

Die een schoon Jongman is, braaf, welgemaakt, die een Kapitein is van een Regiment, altyd in Garnizoen.

TEUNIS, *ter zyden.*

Ha! dat is die Kapitein dan, laat ons voort hooren.

FLIP.

O! ze weeten zich wel haast Vrysters te krygen die Officiers, trouwens zy hebben niet anders te doen.

GERBRICH.

O! ik heb 'er al meenig na me doen loopen.

FLIP.

Ik geloof 't wel. Hy is dan onderricht dat een ouwe paay u met weerzin wil trouwen,

En die noch Voogd is. Aanstonts verzet hy zyn Engels Horlogie, zyn beste kleed, en eenige heel met gouwe...

B 4

KA.

K A R E L .

Word gy gek, Flip? waar toe dit belachchelyk verhaal?

F L I P .

Neen, gants niet, myn Heer: ik ben niet gek: laat my begaan:

Moet dat niet imant aan 't hert raaken? Mejuffrouw?

G E R B R I C H .

Ja: ik vind het zeer hard, en me zelf daar van aange-

F L I P .

(daan.

Dan gaat hy fchielyk met de Postwagen, vertrekt, komt by u, vind u als wanhoopend, over 't kwaad dat gy ziet voor oogen.

Dan zucht hy, dan weend hy, dan klaagd hy, dan ziet gy u de voeten van hem kussen, ter aarde nedergeboogen.

G E R B R I C H .

Ja wel, ik weet niet hoe je me maakt, hou op: 'tis al genoeg.

F L I P .

Zo veel te beter. Zie zo moet Mejuffer Alida zyn, Hy zweerd door de vlucht uw ongeluk voor te komen, het geen u zo zwaar dreigd na alle schyn.

T E U N I S , *ter zyden.*

Wat dunkt je? hy is wel van de Tongriem gesneên.

F L I P .

De toestemming van deur te gaan, kan u van uw Voogds dwang alleen maar bevryden.

T E U N I S , *ter zyden.*

Deur te loopen?

F L I P .

Daar op geef je dan geen antwoord: want dat woord van deurgaen, schynt dat gy niet moogt lyden.

G E R B R I C H .

Dat voorstel is wat hard.

F L I P .

Zekerlyk, en Juffrouw Alida zal dit ook zo vinden: want zy is ordentelyk en manierlyk opgevoed.

Maar

Maar zy heeft een nabestaande, als 'er die zo veel verstand van heeft, en die haar van gants'er herten niet wenst als alles goed:

Die haar verzekeren zal van niet te rug te wyken, en die haar zeer gemakkelyk voor oogen zal weeten te stellen.

Dat men in zwaare ziekten dringende middelen moet gebruiken, en men geen vonnis hier over als een deurloopen moet vellen.

Zie dat geeft de jonge Juffers zo wat te bedenken.

GERBRICH.

Ja, al vry wat te bedenken.

FLIP.

Is't niet waar?

TEUNIS, *ter zyden.*

Zie die smeerschoen, wel wat een vent.

FLIP.

De Kapitein dan, die neemt die tyd waar. Hy spreekt haar aan, hy bid, hy trekt zyn haar uit, en wil zich met den degen deursteecken, in het end.

Zie dat nypt toe.

GERBRICH.

Ja zekerlyk, dat dwingd zeer sterk, ik bengereed, wil daar geen meer van spreken: kom laat ons maar trekken.

FLIP.

Hoe! Mejuffrouw?

GERBRICH.

Ja, ik heb het beslooten.

KAREL.

„Wat oude Zottin is dit.

FLIP.

Neen Mejuffrouw, tot zo ver moet de Rol van Juffrouw Alida niet strekken.

Gy veranderd van Personagie in 't end, en gy blyft die goede vriendin, die haar byspringd met uw raad.

26 **B L I N D E M A N N E T J E.**

GERBRICH.

Och! 't is waar, nu bedenk ik me: gy hebt gelyk, ik was deur je manier van spreken zo koddig buiten myn zelf, inderdaad.

Hoor, laat my begaan: ik zal haar raden of 't voor me zelf

TEUNIS.

(was.

Neen, neen, neen, neen, bagatelletjes, jou raad zal niet gelden.

GERBRICH.

Dien Babok, vrees ik, zal ons gehoord hebben.

TEUNIS.

Vast gehoord, het Heer Warnargeen gelyk dat hy je niet betrouwd? ik mien dat ik hem Historities zal

GERBRICH.

(melden.

Wat wil dat Beest zeggen?

TEUNIS.

Wat ik zeggen wil? dat het nieterlyk, noch wel gedaan is, van dat jy je niet schaamd, al zo oud be-

GERBRICH.

(jaard...

Wat onbeschaamdheid is dit?

TEUNIS.

Onbeschaamd? ja wis je was je, me dunkt dat je kwaa woorden te grabbel gooid, en het minst niet en

KAREL.

(spaard.

Wat is dat voor een Schobbejak, Meijuffer?

TEUNIS.

Wat Schobbejak jy al?

GERBRICH.

't Is de Tuinman van Alidaas Voogd: een Vlegel.

TEUNIS.

Geen Vlegel; maar een Hovenier, blif je dat wel te weeten?

KAREL.

Nu gy Monsieur geen Vlegel; maar Hovenier, gy gelykt wel een Schoft, maar ik raad u dat gy niet zult vergeten...

FLIP.

FLIP.

Ei, myn Heer, verfteur je niet.

KAREL.

Zo gy...

TEUNIS.

Ja, zogy... laat elk doen wat hy wil, die wel
doet die vreeft geen kwaad.

Ik neem myn Baas zyn beste voor, en wy zellen zien Me-
juffer Meutje, hoe hy dat neemen zel als hy dit ver-

GERBRICH. (staat.

En ik voor my vraag daar niet na. Karel bezorg maar dat u

TEUNIS. ('t best is.

Ik veur my zel wel beletten dat hy ze hier niet van
daan zal haalen.

GERBRICH.

Dat moet men zien. Ondertusfen verzoek ik, myn Heer,
dat gy dien Vagebond, gelyk als hy verdiend heeft, wel
en Kontant gelieft te betaalen.

A C H T S T E T O O N E E L.

KAREL, FLIP, TEUNIS.

TEUNIS.

Ha, ha, ha, wel wie of 'er niet om lachchen zou!

KAREL.

Hoor eens, myn vřind.

TEUNIS.

Ik ben je vřind niet, en is dat dan al wel van een
eerlyk Kapitein gedaan,

Van zulk volk meê te brengen die zo kennen kackelen en
haaft alles het onderste boven doen gaan?

KAREL.

Ik verlies myn geduld.

FLIP.

Zie daar een Schobbejak, die alleen maar arbeid om
een goed dragje slaagen te krygen.

Hoor eens kameraad.

TEU.

28. **BLINDEMANNETJE,**

TEUNIS.

Wel kameraad? maar hoor eens: doe geen moeite zo je miend dat ik je wat helpen zel, neen zeg ik je, wil maar zwygen.

FLIP.

Dat geloof ik wel; maar zo je zo hard bent, zie je myn Meester de Kapitein wel, hy is zeer brutaal en ik van 't zel-

TEUNIS.

(ve slag.

Is hy brutaal? en jy ook? wel ik meê, en twee kwaa honden byten mekaar niet.

FLIP.

Ja, maar wy zyn met ons tweên, ligt geeft hy u dezen
Noch honderd Stokslagen. (dag

TEUNIS.

Honderd Stokslagen?

FLIP.

Ja, van myn Meester alleen, en van my heb je ten minsten ook zo veel te verwagten.

TEUNIS.

Zo veel van jou ook? dat is tweehonderd.

KAREL.

Net.

FLIP.

O! hy teld altyd zeer net, hy zou liever meer geeven, als dat hy eens misten in zyn gedachten.

TEUNIS.

Maar weet je wat, je hebt de rechte Man niet voor, daar deur ben ik niet te winnen, verstaje dat.

Je moet op een andere manier beginnen, eerlyk, zegt, en alles krygt imant licht van me als hy daarom bad.

KAREL.

Zo anders niet verhinderd als u te bidden...

TEUNIS.

Ja, maar daar zyn verscheide manieren toe.

KAREL.

Ik bid je dat gy my in myn voorneemen met Juffrouw Alida niet wilt beletten.

FLIP.

FLIP.

Ik bidje ook.

TEUNIS.

Maar waar bid je toch meê? ik bid je dan ook, dat je me dat ook eens voor myn oogen wilt zetten.

KAREL.

Met de uiterste betuiginge van erkentenis.

FLIP.

Wie of beter bidden zou kunnen als dat is, zeg, is het

TEUNIS.

(niet waar?)

Ja wel kan men beter bidden. Men heeft my meer als honderdmaal in zulke zaken gebeden; maar op een andre manier, al raar.

FLIP.

Hoe dan?

TEUNIS.

Je weet wel de eene Mensch is anders als de ander.

Zie, dan gingen ze zo een Goudbeurs, of zo uit 'er zak haalen.

Dat maakten my oplettende, en opende my de oogen, je verstaat me wel, niet waar?

FLIP.

Uit de kunst: zonder faalen.

Maar...

TEUNIS.

Dan verhaalden ze me hoe de zaaken stonden, dan opende ze de beurs, daar ik ook gaauw in kwam met myn hand,

Zonder dat men my een teeken gaf, en dan begreep ik de zaaken in 't kort, zie al zeg ik het zelf, ik heb al veel verstand,

En ik ben van gedachten, myn Heer Kapitein, dat gy het noch niet verstaat.

FLIP.

Excuseer me, zeer wel, maar daar zyn eenige kleine zwarigheden;

Dat

80 **BLINDE MANNETJE,**

Dat is, dat wy nooit een Goudbeurs dragen.

TEUNIS.

Zo veel te slimmer, want dat zyn van de beste meubelen, en met reden.

FLIP.

Gy hebt gelyk, maar by gebrek van een beurs een briefje.

TEUNIS.

Neen, ik vertrouw op geen Kapiteins briefjes.

FLIP.

Maar ...

TEUNIS.

Je ziet immers wel dat ik niet om te koopen ben.

KAREL.

Zo ik u dorst ...

TEUNIS.

Daar zal niemendal in te doen vallen, dat is klaar.

Ik denk alle harten by myn eigen, ik bemin Klaasje zo veel als Warnar Alida, liep ze met een aar weg, ik zou van droefheid sterven.

Neen, ik wil nergens na hooren, een Hovenier moet zyn Heer wel dienen, ik wil myn Meester niet ontrouw zyn, je zult niet verwerven.

FLIP.

Maar hoor dan.

TEUNIS.

Ik hoor niet meêr.

KAREL.

Evenwel moet men ...

TEUNIS.

Niet brutaal, myn Heer, gy hebt my, is 't niet waar? zeer beleefd gevraagd,

En ik 't u zeer beleefd geweigerd. Gen dag myn Heer Kapitein.

FLIP.

Maar hoor eens: men zal u noch eens wat voorstellen, licht dat het u behaagd.

TEU.

TEUNIS.

Bagatelletjes. Hoor, om je noch wat te leeren, als je zo wat op wilt doen, zo moet je van al je leeven je Goudbeurs niet vergeeten.

N E G E N D E T O O N E E L.

KAREL, FLIP.

FLIP.

Hy heeft gelyk, 't is een groote hulp een Goudbeurs, maar de onze, tot myn leedwezen, heeft in lang van die ingredienten niet geweeten.

KAREL.

Ik moet geld in den Haag ontfangen.

FLIP

Ja, maar dien Vlegel laat zich met geen briefjes pajen, argent kontant is de boodschap, en zo een...

KAREL.

By gebrek van geld moet men hem met inbeelding betalen, hy is verliefd op dat Klaasje, die my gisteren by Alida in de Zaal liet treên.

FLIP.

Wel, myn Heer?

KAREL.

Zie hoe gunstig my 't geluk is.

FLIP.

Wat wil je dan doen?

KAREL.

Gy zult het zien, volg de Tuinman, breng hem hier heen, maar niet of 't zo expres geschiede.

FLIP.

Ha, nou vat ik de kneep ten naasten bei, hier zullen wy een mooy spulletje hebben, dat wil zo iets bedieden.

T I E N-

32 BLINDE MANNETJE,
TIENDE TOONEEL.

KAREL, KLAASJE.

Wat doeje hier, men Heer? waarom tree je niet binnen?
Heer Warnar is hier niet, en Juffrouw Alida my
om u zend:

Ze wil je spreken: tree binnen maar, kom.

KAREL.

Neen, lief Klaasje, ik wil hier blyven, liever met u
als met haar, en wenste hier zo te zyn tot myn end.

KLAASJE.

Met myn, myn Heer? je denkt 'er niet om, ben jy alleen
hier niet om Juffrouw Alida gekomen?

KAREL.

Ja, Klaasje; maar gisteren beminden ik Juffrouw Alida,
en zedert u alleen, na dat ik u heb vernomen.

Zo dat myn liefde tot haar vergaan is.

KLAASJE.

O dat jok je maar, dat beurd zo schielyk niet, gy
waard gisteren by my den heelen dag,

Tot dat Juffrouw Alida kwam, en jy ontdekten my hoe
verliefd jy op 'er waard, zo dat ik wel weet hoe het by
je lag.

KAREL.

Neen, ik verzekerje, zo haast ik u by malkander zag,
heb ik aanstonts uw bekoorlykheden zo verboven...

KLAASJE.

Zo docht je dat ik noch mooijer was?

KAREL.

Dat kan men niet gelyken.

KLAASJE.

O je jukt al weer, of je kent me niet, of je wilt
me dat wys maaken en doen gelooven.

K A-

KAREL.

Vast niet, en om een teken te toonen, zo gy me bemind
beloof ik je dat ik Alida hier na niet meer spreken zal

KLAASJE. (of zien,

Wel foei, myn Heer, gy komt hier, en zoud haar niet
spreken, dat was mooy, niet waar? en boven dien...

KAREL.

't Is zo, ik kwam om haar, maar, ik verzekerje, ik blyf om u.

KLAASJE.

Zo het zo is, zo ga maar heen, want dat is niet nodig,
wy zyn niet gelyk om te trouwen, niet waar?

KAREL.

Waarom niet? zo gy my bemind.

KLAASJE.

Ja wel om te minnen, maar samen te trouwen, dat is het
zelfde niet: als die Messieurs, als gy zyt, 't is klaar,
By een onnozel Boerinnetje koomen om te trouwen, is het
nooit goed, en als ik trouw, zo wil ik dat het goed zelf

KAREL.

(wezen.

Dat verzeker ik je.

KLAASJE.

Zel me Mortje, met me Motje, en me Niehje ook
te Bruiloft koomen.

KAREL.

Dat verstaat zich, 't moet zyn als voordezen.

ELFDE TOONEEL.

KAREL, TEUNIS, KLAASJE.

Hier is wel wat anders te doen! Klaasje by de Kapitein!

KLAASJE.

Wel hoe zellewe 't dan stellen? dan moet ik me van
Teunis ontslaan.

TEUNIS, ter zyden.

My weg stooten!

KLAASJE.

Want wy zyn 't zamen verloofd.

C

K A.

36 BLINDE MANNETJE,

KAREL.

Dat is licht te doen, ik zal dat wel stellen, bemin
my maar, en dan is 't gedaan.

KLAASJE.

Dat is de zwaarigheid niet: want ik heb jou liever als hum,
't is een Lomp, een Botmuil, en Dronken beest ge-

TEUNIS.

(booren.

Dat gaat alwel, Klaasje, je prylt me gien kleintje.

KLAASJE.

Hoe! Teunis, ben jy daar?

TEUNIS.

Ja, ik heb het alles kennen hooren.

Is dat nou we verloofd zyn, wat zel 't wezen als we ge-
trouwd bennen?

KLAASJE.

O dat raakt me niet meer, ik gaê trouwen mit die Heer.

TEUNIS.

Wel wat je zegt! hy jou trouwen? watte sprookjes!

KLAASJE.

Geen sprookjes, vraag het hem maar.

TEUNIS.

Ben je zot Klaasje, dat gaat zo niet, ik weet al vry

KAREL.

(meer.

Neen, myn heer Hovenier, neen het zyn geen sprookjes,

Klaasje zal myn Vrouw, dat verzekert ik je, wezen.

TEUNIS.

Hoe! je Vrouw?

KLAASJE.

Wel nou, Teunis?

KAREL.

Ik zal met plaizier van een Boerin een Mevrouw

KLAASJE.

(maaken.

Verstaeye 't wel Teunis? men Heer, dat is me te

KAREL.

(veul eprezen,

Wat verlang ik al om u in een kleed van Goud laken te zien.

KLAASJE.

Teunis!

KA-

K A R E L .

Met Orlietten aan de ooren, en aan de hals een
snoer Paarden met een Karkant.

K L A A S J E .

Zinne dat ook sprookjes, Teunis?

K A R E L .

Wat zal zy in een schoone Karos zitten, als ze door
de Stad ryd, of om vermaak gaat op het Land.

K L A A S J E .

Een Karos, Teunis!

T E U N I S .

Wat al Babbelarytjes, hy spreekt geen waer woord,
en hoe zel jy dat alles, daar jy noch je knecht
geen beurs hebt, dit an Klaasje geeven?

K A R E L .

Neen, myn heer Hovenier, gy zult het zien, maar om je
gunst te koopen by Alida, die my nu niet scheeld, is
het by my gebleeven.

K L A A S J E .

Nou, ik zel je liefhebben.

T E U N I S .

Dat Bieft! of ze waer of leugens spreekt, te vraag
er niet na; maar ik bidje, men Heer,

Ga eens in je konsequencie, Klaasje en ik zyn an malkaar
verloofd, en wil je my dan doen zulk een nadiel in

K A R E L .

(myn eer?

Wat wil je dat ik zeggen zal? ik vind Klaasje zo schoon,
en gy hebt my voor Alida zo veel trotsheid-komen

T E U N I S .

(toonen...

Hou je daar an, nou zel ik wel wat meer doen.

K A R E L .

Ik zal wel middelen vinden, om dat te boven te ko-
men, en u te beloonen.

K L A A S J E .

Nou ik ben 'er mee te vree, en dat is 't voornaamste, gy
moet myn Moeder daar naar om vragen, die het vast
wel toe zel staan.

T E U N I S .

Wat zeg je?

K A R E L .

Zorg maar niet, ik zal 't doen.

K L A A S J E .

Haast je maar wat, myn Heer, ik bid je, ik ga na 't Dorp, en zeg elk myn geluk aan.

T W A A L F D E T O O N E E L .

K A R E L , T E U N I S .

T E U N I S .

Ze zaid me niet iens gen dag. Wat zel dit wezen? is zy zo veranderlyk? wat of ik nou zel maaken?

K A R E L .

Zeg my ereis waar heur Moeder woond.

T E U N I S .

Ik je dat wyzen? ik wou liever je deur de Beul zien levendig rabraaken.

K A R E L .

Gy wilt het my niet zeggen? ik zal 't evenwel haast weeten.

T E U N I S .

Maar hoor, men heer Kapetein, een woordje maar.

K A R E L ,

Wel?

T E U N I S .

Benje gek, van met zulk een klein Kreatuur te trouwen? 't is een Beest, ik zeg 't je.

K A R E L ,

Zy schynd my toe onnozel, en zacht.

T E U N I S .

Vertrouw je daar niet op, ze het niet dat deugd

K A R E L .

(in 'er vel.

Wat zou my dat helpen?

T E U N I S .

Zy zal my neemen, om dat ik maar een Tuinman ben, gy kent wel beter krygen. O! 't is zulk een kwaad stuk eeten.

K A -

KAREL.

Daar weet ik wel raad toe.

TEUNIS.

'Begin dat niet, het zel niet lukken.

KAREL.

Wat schyn van waarheid kan dit hebben, gy wilt haar trouwen, dat mogt ik wel weeten?

TEUNIS.

Ze is goed voor myn, om dat we uiteen Dorp zyn, maar

KAREL.

(gy...

Neen, niets kan my verhinderen, ik blyf vast by myn besluit.

TEUNIS.

Maar doet my dat verdriet niet an: hoe zellen ze my uit-

KAREL.

(lachchen!

Ik kan daar niet anders in doen.

TEUNIS.

Ik bid je toch.

KAREL.

Neen, dat is uit.

TEUNIS.

Ik val veur je op myn kniën.

KAREL.

Dat is niet nodig.

DER TIENDE TOONEEL.

KAREL, FLIP, TEUNIS.

Hoe! FLIP.

! wat beduid dit myn Heer? dat Beest dat wy gebeden hebben, leid dat nu op zyn kniën voor je geboogen?

KAREL.

O! Flip! ik heb in 't kort veel verandering bespeurd.

FLIP.

Hoe dat?

C 3

TEU.

38 **B L I N D E M A N N E T J E,**

TEUNIS.

Hy wil trouwen die aan my verloofd is, en kan ik dat aanzien met myne oogen?

FLIP.

Och! myn Heer, heb je dan geen medelyden meer? wil je dit ongelyk aan dien armen Duivel doen.

TEUNIS.

Ja.

KAREL.

Ik ben geen Meester meer van myn hart.

FLIP.

Dat moet men evenwel wezen, o! een beetje meer redelykheid, zie daar een Hondsvot die 't begin voeld van zyn schâ.

TEUNIS.

Dat is zeker; ei myn heer Flip, mag ik je bidden, spreek

FLIP.

(veur me.

Heb je een Goudbeurs?

TEUNIS.

Ik zal je een briefje van honderd gulden geeven.

FLIP.

Van honderd guldens. Ik neem het aan om te toonen dat ik eerlyker ben als jy; maar, myn Heer, men moet al veel medelyden hebben in dit leeven.

Zie daar twee menschen die reets verloofd zyn, en die twee zie ik alreeds aan de één als Man, en de ander als Vrouw.

En voor zo een kleine mallyheid die u in 't hoofd komt, is dat wel gedaan, dat gy de Vree verhinderd die 'er weezen moest in de Vrouw?

TEUNIS.

Ja 't zou oneerlyk gedaan wezen, myn heer Kapetein.

FLIP.

Zie hy bedenkt hem al... laat ons voortgaan. Dat was schoen voor een Man van uw fatsoen en Jaaren,

Dat jy met een Boerin, zonder verstand, zonder oordeel, zonder opvoeding, of zonder manier van leeven zoude paaren?

TEU.

TEUNIS.

Ze is noch slimmer als gy zegd.

FLIP.

Het zel wel komen, laat my begaan: en moogelyk zou zy jou doen de eersten dag, als ze nu doet aan die Tuinier.

TEUNIS.

Dat is 't dat ik ezeid heb.

FLIP.

Ondertusfen verbreek jy de liefde tot Juffrouw Alida,

KAREL.

De liefde stryd voor haar, ik weet niet, hoe draag ik my hier?

FLIP.

Men moet zich laten raaden.

TEUNIS.

Daer steekt gien kwaed in.

KAREL.

Een lief geheugen trekt my weert tot haar aanmin-

TEUNIS.

(nigheden.

Steur je daar niet an, myn heer Kapetein.

KAREL.

Ik vind zo veel verhinderingen.

TEUNIS.

Ik zel je daar wel van verlossen, stel je zelf maar te

KAREL.

(vreden.

Neen, ik waardeer iemant die trouw diend, ik wil niet dat gy uw Heer verraad.

TEUNIS.

Verraden of niet, het zal evenwel geschiën.

FLIP.

Zie daar, een eerlyk knecht, myn Heer.

TEUNIS.

Wat scheeld dat my, als ik Klaasje maar kryg.

KAREL.

Was dat geen verraad, my te leveren, die hy als de Vrouw van zyn Heer komt te zien?

C 4

TEU.

40 B L I N D E M A N N E T J E,

TEUNIS.

Dat doet niemendal, ik zal ze u leveren, ik heb liever dat
gy zyn Vrouw trouwd, als de myne, dat ken je wel

FLIP.

(gisfen.

Hy heeft gelyk, myn Heer, daar steekt geen kwaad in, als
een klein weinigje.

TEUNIS.

Ik vind daar niemendal in, ook kan 't misfen.

FLIP.

Ja, ik vind al iets.

KAREL.

Wat is 't dan?

FLIP.

Warnar heeft door het Dorp laten na ons vragen,
ook in de Herberg daar we zyn gelogeed.

KAREL.

Wel?

FLIP.

Eer Alida toestemd uw begeeren, zal 'er tyd ver-
loopen: want die jonge Meisjes die School ge-
legen hebben, zyn altemet raar geformalizeerd.

KAREL.

Wel?

FLIP.

Wel, wel, zo de Voogd dan te weeten komt, dat gy
hier zyt, hy zal op u letten, en uw voornemen
doen verzwinden.

KAREL.

Gy hebt gelyk: wat zal men dan doen?

TEUNIS.

Wat dan doen? schyn te maaken van uit de Herberg
te vertrekken, en u onder een ander figuur te-

KAREL.

(laaten vinden.

Hoe! van figuur veranderen?

TEUNIS.

Vast. Ik heb een Neef die zo groot is als jy, hy zal
jou wel leenen zo dadelyk een kleed,

En

En ik zel 'er ien aan Flip geeven; dan zel men jou veur Boeren neemen, en doet dan al war je wilt doen, of
 FLIP (kend, of weet.

Dat is niet kwalyk gezeid, verliezen wy maar geen tyd,
 TEUNIS. (myn Heer.

Kom, ik zelve haast verkleeden, en dat Varken wel
 FLIP. (wasfen.

Laat ons geen tyd verzuimen. 't Zou koncientie werk wezen, zulk een Hovenier te ontnemen, daar hy aan verloofd is, dat zou niet paffen.

VEERTIENDE TOONEEL.

TEUNIS, KLAASJE.

T Teunis, hoor je wel Teunis, ik hebje wat te zeggen.
 TEUNIS.

Zo veul te beter, ik heb jou ook al vry wat te zeggen, ik kom strak weer hier.

KLAASJE.

Myn Mortje motje spreken, en geeft haar je woord weer.
 TEUNIS.

Neen, ik wil niet, ik ben zo zot niet, en jy zelt bly weezen my weerom te zien, wacht noch ien zier.

VYFTIENDE TOONEEL.

Z KLAASJE, *alleen.*
 el ik bly weezen, hem weer te zien. Hy zal dien Heer, veul kwaad van me gezeid hebben; maar ik hoef niet te schromen,

Hy bemind me te veul: maar daer komt Juffrouw Alida.

ZESTIENDE TOONEEL.

ALIDA, KLAASJE.

O ALIDA.
 ch! Klaasje, waar houd gy u mee op? hebt gy dien jongen Heer niet vernomen?

42 B L I N D E M A N N E T J E ,

K L A A S J E .

Ja vast, ik heb hem gevonden; maar ik geloof dat gy hem kwyt geraakt zyt.

A L I D A .

Hoe! ik hem kwyt?

K L A A S J E .

Ik zei hem dat gy hem spreken wou, dat Heer Warnar buiten was, en dat gy met vermaak hem graag zien woud

A L I D A .

(in die tyd.

Wel?

K L A A S J E .

Hy zei my dat hy hier om u niet was; maar wel by my wou blyven.

A L I D A .

Hoe! wat is dat? by u blyven?

K L A A S J E .

Vast. Zo ik hem beminnen wou al zyn leeven.

A L I D A .

Wel?

K L A A S J E .

Wel, Juffrouw, ik heb 't hem toegeslagen.

A L I D A

Wel, onbeschaamde! hoe dorst je dat bedryven?

K L A A S J E .

Onbeschaamde? al zagjes wat, ik zal als 't je beliest een grooter Juffrouw in korten tyd zyn als gy.

A L I D A .

„ Haar beider zeggen komt niet over een. Zy heeft haar „ verstand verlooren, of Karel is gek geworden in zyn „ Vrijery.

Daar kan geen schyn wezen, dat hy my verlaat en haar

K L A A S J E .

(neemd.

Ja, schyn genoeg; hoor; dan zel je 't geloven, als je me ziet dragen

Pandanten an myn ooren, met Parrelen om myn hals, een goud kleed, en langs straat ryjen in een Karos of groote Wagen...

A L L

ALIDA.

„ Ze is van de weg of. Klaasje, spreek bezadigt.

KLAASJE.

Ik spreek met zinnen.

ALIDA.

Zo is Karel dan op u verliefd?

KLAASJE.

Dat is meer als gemien.

Hy is na myn Moeder, om konsent te vragen, om te trou-

ALIDA.

(wen

Na uw Moeder?

KLAASJE.

Ja vast, en hy het zuik een haast, zuik een haast

om te trouwen, als ik men leeven heb gezien.

Geloofje het niet? vraag het an Teunis, zyn Trouwbelofte
zullen ze breken.

ALIDA.

„ 't Zou wel konnen zyn: zy sprekkt met veel om-
„ standigheden.

„ En dat my dit doet besluiten, is, dat ik Karel niet zie:

„ hy is ontrouw, hy ontvlucht me, dit maakt me te
„ onvreden.

KLAASJE.

Dat is vast, ik verzekerje, vraag het maar aan Teunis, zeg
ik, hy is al zo kwaad als jy, niemand is verheugd als ik,
en dien Heer.

ALIDA.

Klaasje, gy hebt my vernaden.

KLAASJE.

Ik u verraden? ik kenje nauwlyks, ben ik gedwon-
gen om u myn welvaard te verzuimen, en meer?

Neen, ik ben zo gek niet, men moet de gelegenheid varen.

ALIDA.

Dat zyn maar praatjes; neen, dat kan onmogelyk
waar weezen.

Ik geloof die ontrouwheid niet, ik was daar meer van ge-
raakt, zo 't waar was; maar evenwel maakt hy dat ik
't moet vrezen.

Door-

24 B L I N D E M A N N E T J E ,

Doordien hy niet te voorschyn komt, my ziet en aanspreekt,
terwyl heer Warnar, hier niet is.

Die verachting, zal hem duur te staan komen, en zo hy
my haat, zal ik dat doen zien, zeer gewis.

K L A A S J E .

Ja, dat is wel gezeid, beter kanje niet doen.

A L I D A .

Of ik niet beter kan doen, zal ik toonen: zal ik dan
myn leeven bedroeft moeten verslyten

Met Warnar? ik zal liever dat Huwelyk toestaan, zo dat
men my dat ik dat onwillig gedaan heb, niet zal ver-
wyten.

K L A A S J E .

Daar vat je 't an 't rechte end; maar zie heer Warnar.

Z E V E N T I E N D E T O O N E E L .

W A R N A R , A L I D A , K L A A S J E .

H W A R N A R .

Hoe! zyt gy dat myn Zoetertje? wat scheeld u?
gy lykt ontsteld?

A L I D A .

Ik ben niet wel, uw afzyn heeft my zo veel zaaken te bin-
nen gebracht, en ik my niet weinig gekweld.

W A R N A R .

Hoe dat doch?

A L I D A .

Weest niet verlegen, ik ben gestraft om dat ik uw
verzoek zo vaak heb afgeslaagen.

K L A A S J E .

Ei zie die verandering eens, myn Heer.

A L I D A .

U ben ik verplicht, voor myn goede opvoeding,
en myne erkenenis kan geen uitsfel verdraagen;

Ja, ik acht my gelukkig, zo myn opdracht de zorg voldoen
kan die gy voor my gehad hebt in myn jeucht.

W A R -

WARNAR.

Wat zoete woordjes! ô welk een genoegen! ik kan myn vrolykheid niet beseffen: ja, het scheeld weinig of ik stert van vreugd.

KLAASJE.

Daar bin ik de oorzaak van.

WARNAR.

Hoe! gy Klaasje? hoe kan dat zyn? ik had niet gedacht, myn Schoone, u zo redelyk op myn wederkomst te vinden.

Is goed dat het zo is, myn Neef de Schout zal een Huwelyks kontrakt opstellen, en wy kunnen de Geboden morgen laten aantekenen, om ons in den Huuwelyken staat te verbinden.

ALIDA.

Morgen, myn Heer? waarom van daag niet?

KLAASJE.

Van daag? wel dat volkje uit Stee is gien kleintje haastig in al haar doen.

WARNAR.

Maar, Liefje, van daag...

ALIDA.

Hoe! wankeld gy, myn Heer? en gy wilt my doen gelooven dat gy bemind.

WARNAR.

Men moet het dikwils wat uitsstellen, om het Fatsoen...

ALIDA.

Maar dat uitsstel behaagd my niet.

WARNAR.

Dat is wenschelyk! ik zal iemand gaan spreken, en zien of wy het zo dadelyk kunnen klaaren.

Ik zal u terstond bescheid brengen: ja wel! ik ben zo verheugd, zo verheugd, dat ik van blydschap onmoogelyk kan bedaaren.

A G H.

46 BLINDEMANNETJE,
ACHTIENDE TOONEEL.

ALIDA, KLAASJE.

Zie daer, nou ben je haest zo bly als ik.
KLAASJE.

ALIDA.

Wat heb ik gedaan? maar wat zie ik? O Herbel!

KLAASJE,

Wel wat je ziet, je ziet dien Heer
Die my bemind, en die zich als een Boer verklied het, om
my te behagen allienig, en wat wil je meer?

NEGENTIENDE TOONEEL.

KAREL, *in Boere kleding*, ALIDA, KLAASJE.

Schoone Alida, ik sterf van ongeduld...
KAREL.

KLAASJE.

Heb jy by me Mortje geweest?

KAREL.

Noch niet. Heeft Juffrouw Gerbrich u gesproo-
ken, hoe wy die zaken...

KLAASJE.

Wel gae dan me Mortje spreken, myn Heer, zo't je be-
KAREL. (lieft.

Aanstonds. Gy spreekt niet, en ben ik u onbekend
in dit kleet, dat kan niet maaken.

Ik ben Karel, die om u blaakt.

ALIDA.

Hoe! Schelm!

KAREL.

Verdien ik die naam, schoone Alida?

KLAASJE.

Wat wil dit zeggen; hoe komt dat by
Myn Heer, gy hebt my gezeid, dat gy haar niet meer toe
zoud spreken, en my dunkt gy spreekt haar meer aan
als my. ALI-

ALIDA.

Dat kleed staat u uitsteekend fraay, en byzonder, om dat gy 't om een diergelyke gedaan hebt. Vaar wel, Heer, ik ga vertrekken.

KAREL.

Hr zal 't u zeggen...

ALIDA.

Volg my niet.

KAREL.

Begeerd gy dan myn dood?

ALIDA.

Neen leef, heer Boer, dat zal uw Boerinnetje tot een groote vreugd verstrekken.

KAREL.

Gy dwaald Mejuffer, laat ik u zeggen...

KLAASJE

Ze is kwaad, om dat je my bemind, zy gaet trouwen met heer Warnar, alleen uit spyt.

KAREL.

Hoe! Warnar trouwen?

ALIDA.

Ja, Verrader, maar myn groote chagryn is, dat gy daar door noch niet meer geraakt en zyt.

KAREL.

Hoor my eens, bekoorlyke Alida.

ALIDA.

Volg my niet, zeg ik.

KAREL.

Ik verlaat u niet, voor dat gy myn onschuld volkomentlyk zult kennen.

TWINTIGSTE TOONEEL.

KLAASJE, TEUNIS.

KLAASJE.

Zie hoe hy heur naloopt Teunis, wat wil dat zeggen?

TEUNIS.

O! daer steekt zo wat in, daer je jou daer na zult gewennen.

KLAAS-

48 BLINDE MANNETJE,

KLAASJE.

Wel ik versta dat niet.

TEUNIS.

Ik zel 't je zeggen; die Steef-aapen, ò die zyn al hiel

KLAASJE.

(koddig.

Hoe dat? zeg het dra.

TEUNIS.

Als 't Heeren zyn, loopenze na de Boerinnen, en als ze
als Boeren zyn, na de Juffers, ze loopen altyd verkeerd
in de weg; ha, ha, ha.

KLAASJE.

Och! Teunis, Teunis, ik vrees jy lacht maar mit me.

TEUNIS.

Twyfel je daer an, myn lieven kind? 't zinne olyke
spotters, slaec jy geloof an heur woorden?

KLAASJE.

Dat zyn Deugenieten! jy bind beter als zy, Teunis.

TEUNIS.

Dat weet ik niet.

KLAASJE.

Jy komt al gemakkelyk weerom, of men jou al
eens verstoorden.

TEUNIS.

Dat is waer, ik heb gien gal.

KLAASJE.

Goed; zie zo hou ik meer van je, als van iemant.

TEUNIS.

Ik wil je van je welvaerd niet houwen, neen, neen.

KLAASJE.

Ik wil niemant als jou hebben.

TEUNIS.

Neen, je moetje in een Karos zien ryën, mit een
goud kleed an, en Pendanten aan de ooren.

KLAASJE.

Teunis, ik meen
Dat jy bind noech al de zelfde, ik zel me niet weer laten
bedriegen.

TEU-

TEUNIS.

Zo beloofje 't me dan?

KLAASJE.

Ja, ik beloof 't je.

TEUNIS.

Hoor dan, voor deuze reis is 't je vergeeven.
Ondertusfen, zie je wel hoe kwaad het is, zo we Man en
Wyf eweest waaren, dat was evenveel als een Huis-
houwen, daer de ien na de aar niet leeven.

KLAASJE.

Je hebt gelyk.

TEUNIS.

't Is even eens, zie je wel Klaasje? want je dient het
te weeten, even eens is het gewis

Mit een Huishouwen, als een Karretje, daar een Man mit
een Wyf, in de plaats van 't Paard veur espannen is.

Als ze bei je gaar gelyk trekken, gaat de Kar wel; maar
krygt de Vrouw debuijen in 't hoofd, dat de Man niet
kan verdragen,

Zo trekt de een hier, en de aar daar; en de Kar moet bre-
ken, en het Huishouwen, 't onderfte boven keeren,

KLAASJE. (als een Wagen.

Dat is wel gezeid; Teunis, gy hebt groot verftand.

TEUNIS.

Dat is meer deur ondervinding, als deur verftand,
dat ik 't weet.

Myn doo Wyf, trok ook dikwils niet wel; maar wacht je

KLAASJE. (zulks te doen.

Neen, niemendal, ik verzekerje, vrees niet een beet.

TEUNIS.

Daer komt ons Volkje weer, die niet meer kyven zellen.

EEN-EN-TWINTIGSTE TOONEEL.

GERBRICH, ALIDA, KAREL, TEUNIS,

KLAASJE.

KAREL, bedrieg my niet.

D

GER.

30 **BLINDE MANNETJE,**

GERBRICH.

Daar voor wil ik wel borg blyven.

KAREL.

Zie daar Teunis, die u zeggen kan...

TEUNIS.

Al wat 'er geschied is, is maar gedaen om te lachchen,
Klaasje en ik zellen ook niet meer kyven.

KLAASJE.

Wel je bent een moojert, je docht my te bedriegen; maar
ik heb het, dat verzeker ik je, beter geklaard.

ALIDA.

Och! Karel, gy waard niet schuldig; maar ik heb my aan
Warnar verloofd.

KAREL.

Ik ontsla u van die belofte, en weest niet bezwaard
Zo gy maar doet, het geen men voorgesteld heeft.

ALIDA.

Ik met u alleen weggaan?

GERBRICH.

Neen, ik gamee, ik zal u gezelschap houden.

ALIDA.

Dat reisje is niet...

TEUNIS.

Zwyg, daar komt Warnar.

ALIDA.

Zyn tegenwoordigheid zal dit doen enden. Karel
ik zal al doen wat gy begeerd, en my op uw be-
lofte vertrouwen.

TWEE-EN-TWINTIGSTE TOONEEL.

**WARNAR, GERBRICH, ALIDA, KAREL,
TEUNIS, KLAASJE.**

Daar ben ik al weer, myn Lam, ons Huwelyk zal na uw
begeerte noch gelooten zyn, deezen dag.

ALI-

ALIDA.

Zie hoe gewensd dat de hoop my streeld, ik zal myn geluk voltooid zien, zo ik verkryg het geen ik hoopen mag.

WARNAR.

Onnozel Schaap! hoe ze my bemind! zie je wel Meutje?

GERBRICH.

Dat is zo Neef: ik weet dat beter als 't iemand kan we-

WARNAR.

(ten.

Teunis, wie is die Vent? my dunkt dat ik hem ken.

TEUNIS.

Dat is gien wonder, gy hebt hem meer als eens gezien, en dat is u vergeeten.

't Is een Neef van myn, die hier een half uur van daan woond, en die hier komt om by de vreugd te wezen, die hier zel geschiën.

WARNAR.

Ik heb order gegeven, dat die uit het Dorp hier zullen komen: Meutje hebt gy daar om gedacht?

TEUNIS.

Ja zy niet allien;

Maar ik ook, ze zullen niet lang weg blyven: zie daar komen ze aan.

WARNAR.

Nooit konnen zy beter komen van al haar leven. Kom maken wy haar wat plaats. Ach! Lievertje, ik ben zo bly, ja ik zel springen, of ik maar vyftien Jaar oud was: wat is daar aan bedreven?

De Speellieden, Boeren en Boerinnen, voegen zich na het end van het Tooneel in order, en zingen te gelyk.

I.

Kom, kom, voeg je by de vreugd,
In het beste van uw jeugd.

Die wat hoog zyn op 'er Jaaren,

Meugen meê als andre Mans,

Zich noch voegen aan den dans;

Maar nooit denken om te paaren.

D 2

Een

2.

Een Vryer die geduurig klaagd,
 Zyn pyn en smerten aan een Maagd,
 Welk een Maagd of die zou meenen;
 Maar die met haar wand'len gaat,
 En haar geeft een zoete praat,
 Zie ik hou het met zo eenen.

3.

Spreek my van die Moeders niet,
 Die geduurig haar verdriet
 Aan heur Dochters steeds vertellen;
 Maar van zulke, die verheugd
 Zyn, noch gaaren by de Jeugt,
 En haar Dochters daar verzellen.

ALIDA.

Al lang genoeg gezongen en gedanst, laat ons wat anders
 hebben, heer Warnar ik bidje.

TEUNIS.

Ik hou ook veel van verandering; ze het gelyk.

WARNAR.

Zo als je begeerd, Zoetertje, gy hebt het maar te zeggen.

ALIDA.

Laaten wy een spulletje spelen.

TEUNIS.

Vast, dat is zeten stryk.

Wat willen we, Derdemannetje, Schuilewinkje, Toffeltje-
 klap, Handjeklap, geef de Boer een Wyf, of Verkeer-

KLAASJE.

(de reden.

O! neen, neen, Blindemannetje, dat is een mooy spul,
 niet waer men Heer?

ALIDA.

Ja wel, daar hou ik veel van, ik ben'er mee te vreden.

WARNAR.

En my behaagd het niemendal, ik verzoek...

ALIDA.

Doet het om mynent wil, ik verzekerje dat het my be-
 hagen zal, als gy het zyt, en ook ider een.

WAR-

W A R N A R.

Maar waarom niet...

K L A A S J E.

Ei, je hebt hier voor gien jong Heertje, als in de
W A R N A R. (Kleerkas, te vrezen.

En Krelis Janfen, in de Baktrog, beneên?

T E U N I S.

Wat zeg je daer van Krelis Janfen?

K L A A S J E.

Hy zeid dat hy alles meê zel doen. Kom lustig sta eens
om te zien wie dat men het eerst zel blinden.

A L I D A.

Kom ik zel het eerst zeggen.

K L A A S J E.

Neen, zo't je belieft, diê eer komt aan myn Heer toe,
ook is het goed, dat een Vrouw zich altyd laat vinden,
Na het zeggen van heur Man, en hem by tyds leert eeren.

W A R N A R.

Kom, ik ben te vreden. Klaasje ik zie dat gy de orden-

K L A A S J E. (telykheid verstaat.

En jy bent nou Blindemannetje. Teunis, bind je Heer
een schoone witte Neusdoek veur de oogen.

W A R N A R.

Ik word het altyd 't eerst, ik weet niet hoe dat gaat.

T E U N I S.

Dat ken meer beuren; maar laet ondertusfchen de Speullui
iens op zagen, terwyl dat wy ons diverteeren.En laat die zingen ken, ereis opzingen; want ik weet wel
dat dit het spul niet kan deeren.*Terwyl dat Teunis Warnar de Doek voor de oogen bind,
word van de Boeren, Boertinnen, en Omstaanders gezongen.*

I.

Liefjes, die met Argus oogen

Word bespied, van liever lee;

Vlucht, het is in uw vermoogen.

Ik speel Blindemannetje meê.

D 3

D-

54 BLINDEMANNETJE,

*De Boeren, Boerinnen, en de Omstaanders dansen rondom
Warnar, terwyl by Blindemannetje speeld, ondertus-
schen gaat Karel, Alida en Gerbrich baastig ver-
trekken, terwyl zy weder zingen.*

2.

Argus, heeft zyn oog geslooten,
Ook hoe fyn hy is, ô wee!
Ziet niet hoe hy word gesnooten,
Maar speuld Blindemannetje mee.

DRIE-ENTWINTIGSTE TOONEEL

WARNAR, DE SCHOUT, TEUNIS, KLAAS-
JE, *Speelluy, Boeren en Boerinnen.*

ZO, zo, dat gaat hier wel, ik ben bly om de vreugd,
ik heb het begin van dit vermaak al van vergehoord.
WARNAR, vat de Schout aan.
Ha, daar heb ik 'er een, nu zult gy my niet ontsnappen,
gy zyt Teunis.

DE SCHOUT.

Neen, ik ben uw Neef; maar dat scheeld niet regte-
voort.

TEUNIS.

Dat is mis, myn Heer, kom laat u weer blinden.

WARNAR.

Neen ik schei 'er uit, ik ben al moe, speeld gy zo gy
wild speelen.

DE SCHOUT.

Ik heb het Kontrakt ontworpen, en ook in myn zak, daar
is niet als het teekenen dat daar aan komt scheelen.

WARNAR.

Kom, dat is goed, laat ons tekenen. Ik heb nooit iets met
zo veel vermaak tot noch toe gedaan.

Kom zoete Alida... maar hoe! waar is ze?

TEU-

TEUNIS.

Terwyl gy Blindemannetje speulden, ging zy Schuil-
hokje speulen.

WARNAR.

Hoe kan ik dat verstaan?

TEUNIS.

Myn heer Schout, het Huwelyks Kontrakt komt te laat,
de Bruid is vertrokken.

WARNAR.

Hoe! Alida vertrokken? hoe kan dat komen?

TEUNIS.

Ja, je Meutje, met Alida, en die Boer, die hier een half uur
van daan woond, zyn weg, zy zeiden ze hadden dienst
onder een Kapitein genomen.

WARNAR.

Onder een Kapitein?

KLAASJE.

Ja, onder die, die gisteren in de Kleerkas zat.

WARNAR.

Och! ik ben bedurven, ik word verraden, ik word
vermoord!

KLAASJE.

Je bint niet gelukkig in het spul van Blindemannetje.

WARNAR.

O! ik zie wel, gy weet'er al te samen van, kom Kou-
zyn, gaan we voort.

Zy kunnen niet ver weezen, ik hoop dat wy haar zullen
konnen krygen, of vangen.

En zo dat geschied, zel ik myn Meutje, en Alida, en de
Kapitein, en al wie daar aan vast is, laten hangen.

TEUNIS.

Daar heb ik gien vrees veur: kom, de Speulhui zyn toch
betaald, laeten wy ons noch wat verheugen, & bloed!
Klaasje, denk'er om, nu de Kapitein weg is, dat is my een
groote dooren uit de voet,

16 BLINDEMANNETJE.

*Zy dansen al te zamen een ronden dans, en beginnen
daar na wederom te zingen.*

1.

Gy die wilt Galantizeeren,
Op het Land of wel in Steê,
Ziet gy iets, dat u mogt deeren,
Speul maar Blindemannetje meê.

2.

Kryg je, ô Vryers! blaauwe scheenen,
Dat het hoofd u hangt alreê;
Veins het maar dan niet te meenen;
Speul maar Blindemannetje meê.

3

Kloris mag geen Oud man lyën,
Jonge Vryers zyt ge 'er meê,
Dat haar komt een Gryzert vryën,
Speul maar Blindemannetje meê.

4.

't Is tot voordeel van de Weezen,
En van de Oude, krom alreê;
Vind ge iets dat wel dient misprezen;
Speul maar Blindemannetje meê.

Zy dansen, en gaan al dansende binnen.

E I N D E.

